

THƯ VIỆN
ĐHSP ĐÀ NẴNG

895.92208

DUO

GT.022132

đường biển

N G H I Ê N C Ú U P H Ê B Ì N H

BÙI BÍCH HẠNH

PHẠM THỊ HƯƠNG

PHẠM THỊ THU HƯƠNG

NGUYỄN PHƯƠNG KHÁNH

NGUYỄN HOÀNG PHƯƠNG

NGUYỄN HOÀNG THÂN

NGUYỄN KIỀU TRANG

TRẦN ÁI VÂN

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

NHIỀU TÁC GIẢ

Đường biên...

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HỌC

Lời giới thiệu

Năm Canh Dần này, nhân kỷ niệm 35 năm xây dựng và phát triển trường Đại học Sư phạm - Đại học Đà Nẵng, các giảng viên trẻ của Khoa Ngữ văn đã có một việc làm rất ý nghĩa: xuất bản cuốn *Đường biên*. Có thể xem đây như một lời tỏ bày tình cảm của họ đối với đồng nghiệp và bạn hữu gần xa nhân ngày lễ trọng của nhà trường. Làm thầy giáo bậc Đại học, nghĩa là phải lấy việc nghiên ngẫm viết lách làm đầu, nay có được cuốn sách, như thế món quà góp vào ngày hội chung kể cũng là điều đáng quý.

Cuốn sách này là một tập hợp khá sinh động về nhiều phương diện. Sự phong phú ở đây không chỉ thể hiện qua nội dung học thuật mà còn ở cách thức tiếp cận, phương pháp trình bày. Với hơn hai chục bài viết, có thể thấy rất nhiều vấn đề đã được đề cập: từ *Văn học Việt Nam*, *Văn học nước ngoài*, *Lý luận văn học*, *Ngôn ngữ học*, rồi *Phương pháp dạy - học*, *Văn hóa học*, cho đến cả *Báo chí - truyền thông*... cũng được nhắc đến. Ngay ở một tác giả thì nội dung được lựa chọn cũng rất đa dạng, ý tứ hướng theo nhiều nẻo rất khác nhau. Trong một tập sách mỏng lại chứa đựng nhiều sự như thế, đa đoan ôm đồm là khó tránh; nhưng mà vui, vì nó trẻ trung và có lắm sắc màu.

Thực ra thì đây chỉ là một tập hợp ngẫu hứng, không phải tuyển tập theo lối chuyên đề cho nên sự phân tán về hướng

ngiên cứu là điều dễ hiểu. Dù vậy, cũng có một số lĩnh vực được nghiên cứu khá tập trung. Đó là các bài viết về thơ Việt Nam hiện đại của Bùi Bích Hạnh; nhóm bài liên quan đến văn học Mỹ, Pháp, Trung Hoa của Nguyễn Phương Khánh, Nguyễn Kiều Trang, Trần Ái Vân; một số vấn đề báo chí - truyền thông và Hán Nôm của Phạm Thị Hương, Phạm Thị Thu Hương Nguyễn Hoàng Phương, Nguyễn Hoàng Thân... Tất nhiên, xét về phương diện chuyên môn, vẫn còn nhiều ý tứ, luận điểm cần phải cân nhắc, suy ngẫm thêm. Nhưng điều quan trọng là giờ đây trong khoa Ngữ văn, bên cạnh các tác giả đã ít nhiều thành danh, có thêm những người viết mới, khá chững chạc tự tin trong suy nghĩ, trình bày. Nhìn vào viễn cảnh của một cơ sở nghiên cứu và đào tạo bậc đại học, điều đó thật đáng mừng.

Tôi cứ nghĩ mãi về cái tên sách mà nhóm tác giả đã chọn *Đường biên*. Theo cái nghĩa thông thường nhất của từ, thì đường biên là ranh giới, là sự phân định để chia tách, đánh dấu bên này bên kia; nhưng đường biên cũng còn là chỉ giới của những quá trình học việc và trưởng thành, là ranh giới giữa nghiệp dư (amateur) và chuyên nghiệp - kể cả trong lối hành xử và tư duy khoa học. Trong hành trình khổ ải của người nghiên cứu - giảng dạy, dường như có cái đường biên đó thật. Nó mong manh mơ hồ, song le để vượt qua, cũng không dễ, lại càng không thể một sớm một chiều. Nhưng tôi tin là thế nào rồi cũng sẽ có những người sớm bỏ lại sau lưng cái *đường biên*, đang tiến xa trên con đường nghiên cứu sáng tạo để thành một trí thức chân chính.

Với một niềm tin tưởng như thế, tôi vui mừng giới thiệu với bạn đọc tập sách nhiều ý nghĩa này.

Tháng Chín năm Canh Dần

NGUYỄN PHONG NAM

LỜI MỞ ĐẦU

Nói như nhà văn Lỗ Tấn thì đường đi thành hình từ những dấu chân người. Người ta đi mãi, cuối cùng chạm tới, sẽ chỉ là, những đường biên...

Bên kia đường biên là một con đường khác, một hành trình khác và có khi lại là nơi bắt đầu...

Những bước chân rong ruổi, những bàn tay lật giở tháng ngày, những suy nghiệm trải thành trang viết... sẽ họa nên những đường biên. Khao khát kiếm tìm một con đường mới, hay ít ra in dấu chân mình trên một lối đi sẽ đưa chúng ta đến được những đường biên và nhiều khi không chỉ dừng lại ở đó.

Những tác giả của cuốn sách này không tham vọng đặt ra vấn đề lớn trong nghiên cứu, lý luận, phê bình văn học, văn hóa, ngôn

*ngũ, báo chí... Tất cả có thể chỉ là đường
biên, bên kia là chân trời. Koặc chỉ là những
đường nét đang tạo hình cho một ý tưởng
mới.*

*Đường biên hóa ra không phải là ranh
giới cuối cùng. Nó chỉ là cơi tạm giữa hành
trình vô tận. Phía trước là những điều đang
đón đợi...*

Đà Nẵng, tháng 9 năm 2010